

ПІДХІД, ОРІЄНТОВАНИЙ НА СИЛЬНІ СТОРОНИ, В СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ З МОЛОДЦІЮ

Сергієнко К. С.

студентка 4 курсу, ОР бакалавр
спеціальність 231 «Соціальна робота» ФПСР

Керівник: Кулава К. О.

доктор філософії в галузі 23 Соціальна робота, доцент
кафедри соціальної роботи ФПСР

Відповідно до Закону України «Про основні засади молодіжної політики» молоддю вважаються особи, вік яких від 14 до 35 років, та які є громадянами нашої країни, або не мають громадянство, але перебувають в Україні, на законних підставах, визначених Конституцією України. [1] Дана категорія клієнтів соціальної роботи завжди знаходиться у центрі уваги вивчення з боку різних наук та міждисциплінарних підходів, що пояснюється великою відповідальністю, яка покладається на цю соціально-демографічну групу: саме в молодіжних вікових групах сконцентрований репродуктивний і трудовий потенціал населення [3].

Початок повномасштабної війни на території України звісно негативно вплинув на життя молоді сьогодення.

Абсолютно кожна молода людина є жертвою травматичних подій, пов'язаних з переживанням обстрілів, вибухів, руйнуванням та обвалом будівель, втратою житла та майна. Також негативно впливають на життєдіяльність молоді розлука з родиною та друзями, окупація, примусове переміщення у новий регіон для проживання як в межах України, так і за її кордонами. В тяжких випадках можливе переживання насильства, розбою, побиття, пограбувань тощо.

Наслідки травматичних подій можуть проявлятися стресовими розладами, довготривалою соціальною ізоляцією, розривом взаємовідносин із близьким оточенням, дезадаптацією в суспільстві, що в свою чергу негативно впливає на професійний та особистісний розвиток молоді.

Вивчаючи це питання ми дійшли до висновку, що задля підтримки молоді в умовах сьогодення соціальним працівникам в своїй діяльності доречно використовувати підхід, орієнтований на сильні сторони клієнтів соціальної роботи та будувати співпрацю на засадах довіри та віри у молодих осіб. Сенс підходу полягає у підтримці соціального працівника клієнта на принципах неупередженості, відкритості, окресленні переваг та пошуку ресурсних сторін. Важливим є залучення молоді до співпраці та взаємодії на добровільних та непримусових ідеях.

Започаткування дослідження та впровадження підходу відбувалось ще у XIX столітті Джейн Адамс та Елен Гейтс Стар, набуваючи популярності серед дослідників протягом наступних двох століть: Хелен Перман, Ен Вейк та інші. На сьогодні ж такий підхід набув неабияки важливого знання [2].

При роботі із молоддю, що зазнала травматичних подій, важливо вибудовувати орієнтацію на відповідні цілі, які клієнт ставить самостійно перед собою. Ці цілі мають

бути обрані зважено, без втручання у думку людини, роль соціальних працівників полягає лише у направленні та визначенні реального ступеню доступності до їх досягнення.

Кожна людина – індивідуальна: має свої риси, неповторні якості, які вирізняють її з-поміж інших. В роботі з клієнтами при використанні даного підходу необхідно пам'ятати, що головна задача соціального працівника – віднайти та розкрити потенціал людини. Протягом консультації зосереджувати увагу на сильних сторонах, що характеризують клієнта та мобілізувати їх для досягнення визначеної цілі. У нагоді може стати тестування на визначення сильних рис характеру, архетипу.

Молодь, що зазнала травматичних подій перебуває у виснаженому стані, а тому при роботі важливо зосереджувати увагу не на проблемах, що існують навколо людини, а на пошуку шляхів їх вирішення та досягнення цілей. Соціальний працівник виступає путівником до знаходження додаткових ресурсів у соціальному середовищі людини та може переадресувати до установ, організацій, підприємств, що допоможуть при побудові соціальних мереж клієнта. Такими залученими сторонами є громадські, волонтерські організації та благодійні фонди, відповідно до запиту молоді, що можуть допомогти при наданні власних консультативних послуг, або виступати місцем для втілення таланту та потенціалу людини (наприклад, під час волонтерства).

Безумовна віра у потенціал клієнта та в його сили призведе до віри людини у власні сили, необхідно лише вміти та бажати розкрити потенціал. Спільно з клієнтами ми можемо провести оцінку наявних ресурсів, дослідити та визначити, що вже є наповненими сторонами, а які необхідно відкрити або поновити. Підхід передбачає прийняття вибору особи, відсутність стигматизації,

зосередження уваги на тому, що він є експертом у своєму житті.

У висновку хочемо зазначити, що обраний нами для аналізу підхід, орієнтований на сильні сторони молоді, на нашу думку, є ключовим у відновленні загального стану даної категорії клієнтів соціальної роботи в період війни в Україні, адже переживання стресових станів та травматичних подій мають глибокий негативний вплив на життя молодих людей. Лише підтримуючі та визнаючи молоду людину, як особистість, та консолідуючі зусилля, можна досягти успіху у відновленні стану, досягненні цілей та підвищенню рівня життя людини.

Література

1. Закон України «Про основні засади молодіжної політики» URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1414-20#Text> (дата звернення: 15.04.2024).
2. Семигіна Т., Столярик О. Розвиток сильних сторін клієнтів соціальної роботи: Посібник. Таллінн: Teadmus, 2024. 257 с.
3. Принципи та тенденції розвитку державної молодіжної політики. URL: <https://researcheurope.org/wp-content/uploads/2024/02/re-19.02.24.pdf#page=160> (дата звернення: 15.04.2024).